

Så vil jeg sige til hr. Kim Behnke, at når jeg brugte vendingen, at der er betalt dyre lærepenge, så var det nu sådan mere billedlig talt. Jeg tænkte ikke på de 400 mio. kr., der er brugt. Det er ikke min opfattelse, og det er ikke Det Konservative Folkepartis opfattelse, at de penge er spildt. Vi må formode og forudsætte, at de trods alt går steder hen, hvor der rent faktisk udføres arbejde og forbedringer, vedligeholdelse og moderniseringer for midlerne. Så selvfølgelig vil midlerne blive brugt til det, der var formålet. De er ikke spildt.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Må jeg ikke sige til hr. Kim Behnke: Det er synd for jer, at I har været så sent ude. Det er synd for jer, at I ikke kunne komme i fjernsynet på det her, og jeg er virkelig på jeres vegne ked af, at I er så sent ude med reaktionerne.

Men det, der er hele problemstillingen her, er, at I spilder Folketingets og boligministerens tid. Det løb er kørt. Alle de protester, alle de tanker, som står her, er gennemgået. Justitsministeriet, som bliver foreslået i beslutningsforslaget, har gennemgået det. Der er blevet svaret. Vi har kun sagt: Det er ærgerligt, men vi kan ikke gøre det med tilbagevirkende kraft, og det vil vi heller ikke være med til.

Jeg må rose boligministeren og sige, at der da ikke har været nogen som boligministeren, som har erkendt, at der er begået en brøler.

Så snakker hr. Kim Behnke om, at jeg med stolthed siger, at vi skal bruge Internettet. Jeg må blot sige, at jeg synes, det er flot, at Boligministeriet tænker nyt. Men det er da ikke et forsvar for, at det ikke har fungeret ordentligt, og man skal da ikke klandre folk for at tænke i nye baner, forhåbentlig heller ikke Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der var et fremadrettet spørgsmål i hr. Kim Behnkes indlæg. Hr. Kim Behnke spurgte: Hvordan undgår man noget lignende? Og det vil jeg nu give opskriften på.

Det gør man ikke ved at komme med et forslag, når tingene er kørt. Det er jo så oplagt, som det hedder på apoteket, til udvortes brug. Det gør man – tror jeg – ved at lytte til SF. Jeg er ked af at måtte sige det, fordi det kan lyde, som om vi er meget selvtilfredse, men det er

faktisk sådan. Og man har haft to chancer for det.

Den første var, da vi skulle tage stilling til det, der hed aftalebyfornyelse, hvor vi foreslog, at man flyttede det over på den offentlige byfornyelse. Hvor havde det været nemt, hvis man havde lyttet dengang, for så havde vi været sikre på, at pengene var blevet anvendt til byfornyelsesprojekter, der blev prioriteret ud fra, hvor der er et behov, og ikke ud fra den tilfældige fordeling.

Den næste mulighed for at lytte til SF var, dengang vi advarede om det, og i modsætning til Fremskridtspartiet var det ikke først, da tingene var sket, for dér kan enhver jo være klog. Vi gjorde det i december måned, hvor vi skrev til boligministeren, at det her ender lige præcis sådan og sådan, og sådan endte det jo også.

Så jeg må sige til hr. Kim Behnke, at læren af det her er: Lyt til SF og gør det omhyggeligt.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil blot sige til hr. Kim Behnke, at han ikke må fortænke os i, at vi forholder os til den tekst, der ligger foran os, og ifølge den tekst er dette forslag så inderligt overflødigt. Tiden er løbet fra det.

Jeg har også lyst til at oplyse om, at den nye teknik med at bruge de elektroniske hjælpemidler kun har det nye i sig, at det er et nyt hjælpemiddel, for først til mølle har altid været princippet. Man har bare haft en ny måde at kommunikere på, og så går det sådan, som det gør i alle tilfælde, at der er nogen, der er bedre til at bruge det end andre. Det kan vi beklage.

Vi kan også beklage – måske i gåseøjne – at det er blevet så stor en succes, at der var så mange, der ville igennem røret, så det kan sammenlignes med succesen omkring Storebælt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det kan da ikke komme som en overraskelse for fru Jytte Wittrock, at det her er en succes. Hvor når har man været ude for, hvis man har en spand med tusindkronesedler i, 400 mio. kr., og siger til folk: Kom og tag, at det ikke bliver en succes? Det bliver altid en succes.

Det her var jo også blevet en succes, hvis pengene var fordelt på en lidt anden måde. Så havde man kunnet bryste sig og sige: Nej, hvor har vi været gode. Men nu gik det galt, og derfor er det, der bekymrer mig i dag, at man fra